

Jazzová sekce PPSH, člen MJF při Hudební radě UNESCO
pošt.schr. 31, 140 00 Praha 4

4 3 / 1 0 / 8 8

Informační členský zpravodaj - říjen 85

Říjnové informace nestačíme čistě z technických důvodů rozeslat všem členům: prosíme, půjčujte je dále. Rádi je však zašleme každému, kdo nám pošle velkou obálku (A4 nebo A5) se svojí nadepsanou adresou a nalepenou korunovou známku.

O d e s l a n á k o r e s p o n d e n c e , a k t u a l i t y

V pondělí 14.10.j sme byli přijati v budově České národní rady a sepsali tento podnět:

Ve věci Svazu hudebníků učinilo MV ČSR dvě rozhodnutí:prvé dne 19.7.1984 pod čj.VS/1-8022/84.Tímto rozhodnutím zastavilo na 3 měsíce činnost SH auložilo provést řadu opatření.Odvolání Pražské pobočky SH bylo zamítnuto.

Dalším rozhodnutím ministerstva vnitra ČSR ze dne 22.10.84 čj.VS/1-11 605/84 byl SH zrušen, PF S1 podala i proti tomuto rozhodnutí odvolání,které bylo rozhodnutím ministra vnitra ČSR čj.LK-2-13219/84 ze dne 21.1.1985 zamítnuto.V původním rozhodnutí ze dne 19.7.84 byl SH nesprávně poučen,neboť případnému opravnému prostředku byl odňat odkladný účinek,což je s ohledem na ustanovení §3 zák.61/67Sb.,správ.ř.nepřípustné.Rozhodnutí ministra vnitra ČSR ze dne 21.1.85 o odvolání nebylo odvolateli doručeno,takže správní řízení není pravomocně skončeno a PF SH nadále právně existuje.

Žádáme ČNR,aby v této věci provedla v rámci svých kontrolních pravomocí podrobné šetření,neboť orgány státu zabráňují kulturní organizaci s právní subjektivitou provozovař zájmovou a uměleckou činnost.

Protože je kulturní organizaci protiprávním postupem orgánů MV ČSR a MK ČSR zabránováno v provozování ZUČ,žádáme za výbor JS,aby celá záležitost byla předložena k projednání kulturnímu a školskému výboru ČNR,při čemž žádáme o to,abychom byli k jednání výboru přizváni a mohli upřesnit některé nepravdivé údaje MV ČSR. Současně upozorňujeme ČNR na to,že při domovní prohlídce dne 2.9.85 byl zabaven bez jakéhokoliv právního podkladu jmenný seznam členů JS a že již máme konkrétní zprávy o provádění výsledků členů Sekce státní bezpečnosti. Požadujeme učinění zásahu v tom smeru,aby perzekuce od MV vůči členům JS ustaly. Ještě uvádíme,že u Městského soudu v Praze probíhá pod čj.14Ncl68/85 soudní spor,ve kterém se PPSH domáhá zrušení rozhodnutí MVČSR o zrušení SH ČSR soudní žalobou právně opřenou o ustanovení §2,odst.3,zák.126/68 Sb. Soud není pravomocně skončen.

Podepsáni:JUDr.J.Fruša,K.Srp.J.Skalník,Č.Huňát,
JUDr.Jana Maříková (ČNR)

Žádost o setkání s poslanci kulturního a školského výboru České národní rady bylo ještě ten den v odpoledních hodinách zamítnuto tajemníkem výboru JUDr. Černým. Přesto jsme žádost opakovali písemně následujícího dne; kult. a školský výbor měl zasedat další a následující den. Jmenovitě jsme se chtěli setkat s předsedkyní Marií Smolíkovou (Soběslav), s Antonínem Kachlíkem (poslanec za Prahu 1) nebo s kterýmkoliv dalším voleným poslancem. Nechápeme, proč je nám bráneno v setkání s orgány volenými lidem, kdo a proč si nepřejde, aby naši zástupci v nejvyšší orgánu státu nevyslechli naši stranu.

Z tisku jsme se dozvěděli, že na výboru promluvil dr. Milan Klusák. "Zdůraznil nerozlučné spojení kultury se všemi oblastmi a prostředky politicko-výchovné a ideologické práce", dáleže "v tvůrčí práci je uplatňován požadavek vysoké kvality a vysoké ideové a umělecké úrovně u všech nových děl v literatuře, filmu, divadle, televizi nebo ve výtvarném umění." V závěru dvou-denního jednání poslanci prý projednali podněty ze svých volebních obvodů. Tolik tisk.

Evropské kulturní forum v Budapešti, které probíhá od 15.10. a je pečlivě sledováno nejenom našimi členy, ale celou kulturní veřejností, se již ve čtvrtek 17.10. dozvedělo o problémech, kterým je vystavena naše Sekce. Stručně o nich pohovořil vel-vyslanec Velké Británie, který před zástupci 35 signatářských zemí Helsinského aktu mj. řekl, že doufá, že členové Jazzové sekce nebudou za svoji aktivitu stíháni. Od 18.10. se o těchto a dalších věcech bude jednat za zavřenými dveřmi a to po celý měsíc. Budeme informovat. Zdá se, že zde si pro nás čas najdou.

Prosíme členy a přátele, aby věnovali pozornost následujícímu textu; seznamujeme vás s ním jednak proto, abyste měli ucelenou představu o formě, kterou vedeme s orgány spor o naše bytí, a současně i pro vaši argumentaci v případě diskusí s orgány (nejlépe jim následující text zapůjčit a více nediskutovat; je vyčerpávající, opírá se o čs. zákonnost a v plném rozsahu legalizuje vaše členství v Jazzové sekci).

Text byl odeslán 18.10.1985 Městskému soudu v Praze 1, Spálená ul. 2.

Městský soud
P r a h a
k čj. 14 Nc 168/85

Navrhovatel: Pražská pobočka Svazu hudebníků, Janovského 46,
Praha 7

Zastoupen: JUDr. Josef Průša, Budějovická 56, Praha 4

Odpůrce: Československý stát, zastoupený Ministerstvem vnitra ČSR,
Majakovského 21, Praha 6

O přezkoumání správního rozhodnutí odvolání žalobce dle
usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28.8.1985
čj. 14 Nc 168/85

Usnesením městského soudu v Praze ze dne 28.8.85 čj.Nc168/85
bylo rozhodnuto tak, že se řízení ve věci navrhovatele Pražské
pobočky Svazu hudebníků proti odpůrci čs.státu pro nedostatek
pravomoci soudu zastavuje. Proti tomuto usnesení podává žalobce
v zákonné 15denní lhůtě odvolání, které takto blíže

o d ů v o d ň u j e :

Žalobce vytýká soudu prvního stupně nesprávné právní posouze-
ní provedených důkazů, a i to, že řízení bylo zastaveno dříve,
než si soud opatřil spolehlivé podklady pro své rozhodnutí.

Neúplnost skutkových zjištění žalobce spatřuje v tom, že si
soud nevyžádal autentický výklad ustanovení § 6 zákonného opatře-
ní PFS ČSSR č.99/1969 Sb., od Federálního shromáždění. V této
složité věci může pouze zákonodárce výkladem stanovit co zamýšlel
i zamýšlí vydání zákonného opatření č.99/1969 Sb., a i to, je-li
dána pravomoc soudu přezkoumávat rozhodnutí ministerstva vnitra
v podobných záležitostech. Jedině autentický výklad ustanovení
§ 6 zákonného opatření č. 99/69 Sb. je možnou formou provedení
výkladu, která nenarušuje principy socialistické zákonnosti. Od-
volatel poukazuje na to, že právní řád ČSSR není založen na soud-
ních precedencích a že soudy vydávají pouze individuální soudní
akty a nikoliv rozhodnutí, která by přetvářela právní řád ČSSR.
Podobná činnost soudu, který odmítá svou pravomoc spor rozhočnout,
při čemž k tomuto právnímu závěru dochází na základě hluboce ne-
správného výkladu zákonů, je neslučitelná s právním řádem ČSSR.

Bude-li proveden autentický výklad Federálním shromážděním
ČSSR, a pokud FS potvrdí správnost postupu soudu z tohoto řízení
v otázce pravomoci soudu, pak žalobce bude nucen, ve smyslu čl.
93 odst.3 ústavního zákona č.143/1968 Sb., předložit věc k roz-
hodnutí Ústavnímu soudu ČSSR. Žalobce má pro tento případ za to,
že PFS ČSSR vydáním normy č.99/69 Sb., a zejména pak ustanovením
§ 6 této normy schválilo obecně závaznou normu, která odporuje
Ústavě ČSSR (článek 28, odst., ústavního zákona č.100/60 Sb.) i zá-
konodárným oprávněním PFS ČSSR, tak, jak jsou stanoveny v čl.58,
odst.13 ústavního zákona č.144/68 Sb. Dle stávající ústavní úpravy
je PFS ČSSR oprávněno v době mimo zasedání FS vykonávat jeho pů-
sobnost, při čemž mu nepřísluší přijímat a měnit ústavní zákony
či přijímat zákony, které by byly v rozporu s Ústavou ČSSR a ústav-
ními zákony. Založení Svazu hudebníků a Pražské pobočky Svazu hu-
debníků je praktickou realizací společenského a shromažďovacího prá-
vy, které mají občané i organizace garantovány čl.28, odst.1, ústav-
ního zákona č.100/1960 Sb. Zrušení práva společenských organizací
a v nich sdružených občanů k možnosti požádat příslušný soud o
přezkoumání zákonnosti jejich právní likvidace, provedené orgány
ministerstva vnitra ČSR ve správním řízení, je citelným narušením

tých nejzákladnějších ústavních principů i obecné kulturní politiky jakož i morálky. Jde tedy o přímé porušení ústavou ČSSR garantovaných práv občanů, které je založeno normou nižší právní síly, tj. zákonným opatřením Posouzení, zda je zákonné opatření PFS č.99/69Sb., v rozporu s Ústavou ČSSR přísluší dle č.87 litery a) do pravomoci Ústavního soudu ČSSR a odvolatel bude kategoricky setrvávat na požadovaku, aby spornou právní otázku Ústavní soud přezkoumal.

Nesprávnost právního názoru soudu prvního stupně v otázce výkladu ustanovení § 6 ZO PFS č.99/69 Sb., vyplývá z nesprávně provedeného výkladu. Dle právní úpravy provedené o.s.ř. je soud povinen hodnotit důkazy jednotlivě i v souhrnu a ve svém rozhodování dodržovat právní řád ČSSR. Soud však v rozporu se svými právními povinnostmi neprovedl výklad sporné normy způsobem odpovídajícím zákonu i právní vědě. Opřel svůj závěr pouze o výklad gramatický a ze slůvka "zrušuje se" dovodil, že zákonodárce jednoznačně zamýšlel organizaci zbavit možnosti soudní ochrany, v případě zrušení organizace správním řízením orgány ministerstva vnitra. Bez sebelepšího odůvodnění však nevzal v potaz samotný název jak zákona č.126/68 tak č.99/69 Sb. Vždy je hovořeno o "přechodných opatřeních k upevnění veřejného pořádku" a již jen slůvko "přechodné" vyvrací naprosto jednoznačně trvalou změnu zákona, kterou je § 6 ZO 99/69 Sb. zrušení práva na soudní ochranu. Jak patrně z výše uvedeného, byl přístup soudu k posouzení gramatického výkladu dogmatický a postrádá logiku jak z hlediska formální logiky, tak i z hlediska variabilní logiky. Soud násilně vytrhl ze vzájemných souvislostí, ať historických, gramatických či logických jen jednu stránku jevu a ostatní stránky, které potlačovaly názor soudu o nedostatku pravomoci k rozhodování sporu, naprosto ignoroval. Jde tedy o demagogii, která je ryze účelová a která svědčí o obavách soudu spor spravedlivě rozhodnout. Předpokládáme, že není nutno obsírně a skutkově argumentovat. Zákonodárce považoval obě právní úpravy provedené zákonem č.126/68 Sb. a ZO 99/69 Sb., za přechodné a tudíž dočasné. Mezi přechodná a dočasná opatření v žádném případě nemůže patřit zrušení elementárních politických práv organizací na soudní ochranu. Vyjma autentického a gramatického výkladu normy existuje i výklad logický a historický. Odvolateli připadá trapné soudním orgánům připomínat text § 7 zák. opatření č.99/69 Sb., ve kterém byla jednoznačně platnost normy omezena do 31.12.1969. V závěrečných ustanoveních není žádná zmínka o tom, že by se § 7 tohoto předpisu nevztahoval na § 6. Dnem 31.12.1969 přestalo celé ZO č.99/69 Sb., právně existovat a přestalo mít s ohledem na skončení své platnosti jakékoliv právní účinky. Je tedy s podivem, pokud soud u tak jednoznačné záležitosti odmítá svou pravomoc s poukazem na normu, která právně zanikla a je neúčinná. Argumentace, že úmysl zákonodárce směřoval k trvalému zrušení práv společenské organizace na soudní ochranu, neboť nebylo použito pojmu dočasného pozastavení, ale zrušení, vůbec neobstojí. Z logického hlediska označí-li zákon č.126/68 Sb., písmenem a a ZO 99/69 Sb. b pak platí, že ode dne 22.8.1969 do 31.12.1969 norma b pozastavila účinnost normy a. Dnem 1.1.1970 však norma b přestala právně existovat, o čemž svědčí i to, že není uveřejněna v Přehledu platných právních předpisů, zpracovaných ministerstvem spravedlnosti ČSR a SSR, vydaných SEVT 1983. V tomto přehledu jsou chronologicky zachyceny všechny platné právní předpisy ku dni 30.6.1982 a na str. 521 zákonné opatření č. 99/69 Sb. není. Je proto vskutku kuriozní, opírá-li jeden orgán státní správy (soud) svůj právní názor o text právní normy, která dle dalšího orgánu státní správy (ministerstvo spravedlnosti) neexistuje. Bylo by možné provést matici pravdivosti logického soudu, což však odvolatel zatím pokládá za nadbytečné, neboť předpokládá, že si tuto situaci nejvyšší soud vyřeší bez provádění takových akcí, které by byly způsobilé poškozovat jeho odbornou pověst.

Další formou možného výkladu záměru zákonodárce při vydání určité normy je výklad historický. Obě právní normy, jak zák. č. 126/68Sb., tak ZO 99/69Sb., byly přijaty v době hluboké politické krize, kdy úmysl zákonodárce směřoval k přechodnému posílení státní moci i správy pravomocemi na úkor dočasně potlačených občanských i politických práv. Jak je všam motoricky známou zkušeností z řady stranických i vládních dokumentů (např. Poučení z krizového vývoje let 68-69) je krizové období překonáno a ČSSR je stabilizovaným státem bez krizových otřesů. V politické situaci let 84-85 pak není na místě aplikování archaického zákona č. 126/68Sb., který nebyl zrušen jen pro obecnou pokleslost právní kultury. Z historického hlediska však zákon č. 126/68Sb., již by neměl mít právní účinky, neboť krize je překonána. Situace stojí tak, že buď je ČSSR vnitřně stabilizovaným státem a pak není nutno odkrojoval elementární občanská i politická práva zakotvená v Ústavě a pak i aplikace zákona č. 126/68 od půrcem vůči navrhovateli je hrubou politickou i právní chybou a nebo ČSSR nadále prožívá krizové období let 68-69, avšak pro tento případ jsou občané mylně informováni svými stranickými i státními představiteli. Celá zaležitost zrušení Svazu hudebníků má i významný kulturně politický akcent. Je věcí zákonodárce, orgánu politického vedení státu, i orgánu justičního, tuto situaci vyřešit. Žalobci nebylo za 15 let právní existence prokázáno ani v jednom případě, že by jeho činnost byla nepřátelská vůči ČSSR a spojencům, že by popíral principy na kterých je postavena moc socialistického státu. Žalobce důsledně uskutečňoval kulturní politiku a rozvíjel tak duševní i morální obzor všech, kteří se žalobcem spolupracovali a sympatizovali. Je však naprosto nepřijatelné, z hlediska fungování právního státu, ponechat donucovací složce každé moci, tj. policii, právo bez možné soudní ochrany kulturních organizací, rozhodovat o tom, zda organizace mohou právně existovat či nikoliv. Tímto postupem by došlo k citelnému narušení těch nejzákladnějších principů kulturní politiky. Paradoxně působí, že podobný postup je v ČSSR volen ve dnech, kdy se v Budapešti jedná o kulturu v rámci Helsinských dohod. Odvolatel se svou žalobou domáhá jen aplikace zákonů, které byly v ČSSR vydány, jsou platné a které žalovaný hrubě porušuje.

Odvolatel za této situace nemá jiné volby, než ve smyslu čl. 93, odst. 3 ústavního zákona o Československé federaci požádat Ústavní soud, aby z podnětu společenské organizace i z podnětu členů perzekuované společenské organizace zahájil řízení, ve kterém by vyslovil protiústavnost zákonné úpravy ze zákona č. 126/68Sb., jakož i z postupu PFS ČSSR u ZO č. 99/69. Odvolatel vyzval své členy, aby ve smyslu čl. 29 ústavního zákona č. 100/60, i čl. č. 93, odst. 3, ústavního zák. o Čs. federaci č. 143/68, obraceli s podobnou žádostí na Ústavní soud ČSSR. Odvolatel připomíná, že je nadále řádným členem Mezinárodní jazzové federace při Hudební radě UNESCO a že jeho protiprávní likvidace může mít i velmi negativní odezvu u UNESCO a dalších kulturních organizací. Z důvodů shora uvedených odvolatel navrhuje, aby po bedlivém zhodnocení všech námitek z tohoto podání nejvyšší soud ČSSR svým usnesením zrušil usnesení Měst. soudu v Praze ze dne 28.8.85 čj. 14Ncl68/85 a so du přikázal o žalobě navrhovatele jednat a rozhodnout. Praha 18.10.85, JUDr. Josef Průša.

Uvedený dokument se opírá o nejvyšší zákonné normy státu. Jeho text, spolu se zápisem v České národní radě (str.1) je zdůvodněním legality Jazzové sekce Pražské pobočky Svazu hudebníků. Oběma texty se prokazujete při event.jednáních, jsou vaší právní ochranou a zdůvodněním členství v Sekci. Často se stává, že člen v diskusích argumentuje "srdcem a čistým svědomím", avšak bývá uargumentován právní stylistikou a cítí se ztračen. Opakujeme proto;držte se pouze uvedených textů, v podstatě ani nemusíte mluvit, text je vyčerpávající.Kdyby se stalo, že byste byl otázkou zaskočen, vyžádejte si čas na odpověď a napište nám.

Ústavní soud ČSSR byl zřízen před 17 lety dle ústavního zákona o čs.federaci, avšak zatím nevyvíjí žádnou činnost, protože si prý ji nevyžadovala praxe. Obracíme se proto na naše členy a čekatele s výzvou, aby svými dopisy požádali Federální shromáždění o zahájení činnosti Ústavního soudu. Žádáme všechny, aby podpořili úsilí výboru a zaslali dopisy tohoto znění:

Federální shromáždění

tř.Vítězného února 76

110 02 P r a h a 02

Datum:

Ve smyslu článku 29 Ústavy a článku 93 odst.3 ústavního zákona č.143/68 Sb., se obracím na Ústavní soud ČSSR s žádostí, aby ve smyslu článku 87, písm.a) zákona o Československé federaci a článku 90 téže normy, vyslovil, že vydáním zákona č. 126/68 Sb., a zákonného opatření č.99/69 Sb., došlo k porušení Ústavy a že obě dvě tyto právní normy pozbývají právní účinnosti.

podpis(y)

Jak píšeme v úvodu, nestačíme rozeslat tento zpravodaj všem členům; prosíme, informujte se navzájem a pište. Doufejme, že až boj s byrokracií pomine, budeme se moci opět věnovat naší muzice; kdybychom se však takto nebránili již od samého začátku, nebyl by jediný díl slovníku, Wagner, Kat a ostatní věci. Víte, že tato činnost je naším hlavním a nejdůležitějším zájmem; jestliže jsme se však rozhodli informovat vás, co vydání každé publikace obnáší, pak to Sekci jako celek jenom stmeluje - ostatně, každý člen má právo to vědět a skutečné vše, co podnikáme je v sebeobraně. Děkujeme za spousty dopisů a podporu na všech stranách. Existujeme!